

РЕШЕНИЕ

№ 4848

гр. София, 27.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 8-МИ СЪСТАВ, в публично заседание на трети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СИЛВИЯ Г. ЦЕПОВА

при участието на секретаря Н.Л.В.
като разгледа докладваното от СИЛВИЯ Г. ЦЕПОВА Административно наказателно дело № 20221110216403 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. ЗАНН.

Образувано е по жалба на М. Р. М. срещу наказателно постановление № 22-4332-018047/03.09.2022г., с което на жалбоподателя е наложено на основание чл.638 ал.1 т.1 вр. чл.461 т.1 КЗ административно наказание „глоба“ в размер на 250 /двеста и петдесет/ лева за нарушение на чл.438 ал.1т.1 КЗ.

В жалбата се посочва, че наказателното постановление е незаконосъобразно. Жалбоподателят иска от съда да отмени наказателното постановление.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован се явява. Той поддържа жалбата и доводите в нея.

Въззиваемата страна, редовно призована не се представлява.

Софийски районен съд, като прецени събраните по делото доказателства и наведените доводи, приема за установено следното от фактическа страна:

На 06.08.2022г., около 10.51 ч, в гр. София, по ул. „Житница“ с посока на движение от бул. „Овча купел“ към бул. „Президент Линкълн“ жалбоподателят управлявал моторно превозно средство „Мерцедес 208“, с

рег. № ***** Автомобилът бил собственост на жалбоподателя. При проверка от свидетелите В. и И. – служител ОПП - СДВР било установено, че управляваното от жалбоподателя моторно превозно средство няма сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. Към момента на проверката жалбоподателят не представил валидна застраховка гражданска отговорност.

Свидетелят В. съставил на водача – жалбоподателя М. АУАН, като в него описал подробно мястото на извършване на нарушението, водача на працесния автомобил, чия собственост е той и фактите свързани с съществяването на възприетото нарушение. Същото свидетелят квалифицирал като такова по чл.438 ал.1 т.1 КЗ.

Актът бил връчен на водача на превозното средство.

На 13.09.2022 г. било издадено процесното НП № 22-4332-018047, с което при идентична фактическа обосновка на соченото нарушение и съответна правна квалификация на жалбоподателя М. М. е наложена глоба на основание чл.638 ал.1 т.1 вр. чл. 461 т.1 КЗ в размер на 250 лв..

Наказателното постановление било връчено на жалбоподателя.

Видно от заповед, актът е издаден от компетентно лице.

Настоящият състав прие за установена изложената фактическа обстановка въз основа на показанията на свидетелите В. и И. и писмените доказателства по делото, приобщени към доказателствения материал на основание чл. 283 НПК. Разказаното от свидетелите е оскъдно, но това може и следва да бъде обяснено с базисните характеристики на конкретния доказателствен източник. Същите отразяват субективната възможност на лицата да възприемат, запаметят и възпроизведат в условията на разпит случилото се. Съчетани с тези признаци, показанията му разкриват и обусловеност от характера на осъществяваната от свидетелите служебна дейност, поради което съдът прие, че въпреки кратките данни в изведеното, свидетелите са достоверни. Същевременно лицата потвърдиха да са актосъставител /свидетел по съставянето на акта, посочват данни, касаещи установените обсъждателства – липса на застраховка, личността на водача, механизъм на установяване на същата, поради което съдът прие, че изведеното в съставения АУАН може и следва да се кредитира. По делото са приобщени писмени доказателства – справка за регистрирани сключени

застрахователни договори на процесното МПС, както и копие на полица. От тях несъмнено е видно, към инкриминираната дата и час автомобилът да не е имал сключена задължителна застраховка „гражданска отговорност”.

Гореизброените доказателства изграждат фактическата обстановка по случая, като между тях относно фактите, предмет на доказване в производството, няма съществени противоречия. Всички те обсъдени в съвкупност установяват с нужната степен на стабилност и непротиворечивост обстоятелствата, касаещи предмета на производството.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Атакуваното наказателно постановление е от категорията на обжалваемите. Жалбата е депозирана в законоустановения преклузивен срок и изхожда от легитимирана страна в процеса, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е **неоснователна**, като съображенията на съда в тази насока са следните:

АУАН и наказателното постановление са издадени от съответните компетентни органи. При съставянето им не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила, водещи до опорочаване на административнонаказателното производство и ограничаващи правото на защита на нарушителя.

Вярно е, че разпоредбата на чл.638 ал.3 КЗ е санкционираща, но с описателна част на въведени обстоятелства, която за разлика от други санкциониращи норми позволява да се формира ясен извод какво е било неизпълненото задължение за наказаното лице. В съдържанието на наказателното постановление и АУАН ясно, точно и в пълнота е описано какво е извършил жалбоподателя – въведени са време, място на нарушението, както и в какво конкретно фактическо действие/бездействие се е изразило то – липса на валидно сключена задължителна застраховка към момента на управление на моторното превозно средство, която не е предсатвена на контролния орган. В този аспект за жалбоподателя не е преклудирана възможността да установи какво се твърди, че е извършил. В синхрон с фактическите конструкции на описаното нарушение е посочена и нормата, обуславяща реализиране на отговорността му.

На жалбоподателя М. М. е съставен АУАН и в последствие издадено

наказателно постановление, за това че собствения му автомобил няма сключена валидна застраховка „Гражданска отговорност на българските автомобилисти“. Така констатираното нарушение съдът счете за несъмнено осъществено, тъй като събраните по делото доказателства в единство установяват всички обективни и субективни признаци на административното нарушение, за което е издаден и обжалвания акт. Съгласно приложимата в процесната хипотеза правна разпоредба на чл. 483 ал.1 КЗ „*Договор за застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите е длъжно да сключи всяко лице, което: 1. притежава моторно превозно средство, което е регистрирано на територията на Република България и не е спряно от движение;*

В Наказателното постановление наказващият орган е индивидуализирал както словесно, като точно е посочил фактическите признаци на нарушението, така и неговата правна квалификация. От свидетелските показания в хода на производството и от писмените доказателства се установи осъществяването на изпълнителното деяние – собствено МПС, което не притежава сключена застраховка „Гражданска отговорност“ и не е спряно от движение. Деянието е формално и е довършено с факта на непредставяне на изискуемата застраховка при осъществено управление на собственото моторното превозно средство, което не е спряно от движение.

Административното нарушение е извършено от жалбоподателя, доколкото по делото безспорно се установи, че именно той е управлявал МПС-то, същото е негова собственост и при неговото управление е извършена проверката на документите. Административното нарушение е извършено виновно, като жалбоподателят е съзнавал, че управлява МПС, по отношение на което се изисква наличие на сключена застраховка „Гражданска отговорност“. В съзнанието на същия е имало представи за наличието на това задължение, като същия е предприел управлението на МПС-то, без да се снабди с документ, удостоверяващ наличието на сключена застраховка.

В този смисъл следва да се реализира и административно-наказателната отговорност на М.. Същата предполага и налагане на съответно, предвидено в разпоредбата на чл.638 ал.1 т.1 КЗ административно наказание.

Наложено с наказателното постановление административно наказание - глоба в размер на 250 лв. е законосъобразно и правилно. То е изцяло съобразено с нормата на приложимия закон, поради което не следва да бъде редуцирано - „*На лице по чл. 483, ал. 1, т. 1, което не изпълни задължението си да сключи задължителна застраховка "Гражданска*

отговорност" на автомобилистите, се налага:1. глоба от 250 лв. – за физическо лице;“

По делото липсват доказателства, които да очертават приложимост на правните последици на разпоредбата на чл.28 ЗАНН. Като такова не следва да се цени последващото сключване на застраховка, доколкото посоченото съставлява изначалното задължение.

При така установените факти и събрани доказателства съдът намира, че атакуваното Наказателно постановление е законосъобразно и правилно и като такова слезва да бъде потвърдено.

Водим от горното на основание чл.61 ал.1 пр.3 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление /НП/ № 22-4332-018047 /03.09.2022г., с което на М. Р. М. е наложено на основание чл.638 ал.1 т.1 вр. чл.461 т.1 КЗ административно наказание „глоба“ в размер на 250 /двеста и петдесет/ лева за нарушение на чл.438 ал.1т.1 КЗ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд- град София в 14-дневен срок от датата на получаване на съобщението от страните, че решението е изготвено, на основанията предвидени в НПК и по реда на глава дванадесета от АПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____